

Posudek oponenta rigorózní práce Mgr. Petry Míkové na téma „Bezdůvodné obohacení“.

Práce mi byla předána v prosinci 2012. Práce má 152 strany vlastního textu, takže splňuje základní formální náležitosti pro uznání práce jako práce rigorózní.

Jak autorka uvádí v úvodu, soustředila se především na rozbor právní úpravy obsažené v současném občanském zákoníku a ostatní dopady a vazby na vybraný právní institut v práci spíše zmínila. Uvedený přístup pokládám za správný, protože by jinak došlo k rozmělnění tématu to zbytečně šíře, což by bylo na úkor čtivosti a účinku práce. Z práce je rovněž zřejmé, že autorka využívá své praktické profesní zkušenosti, což rovněž hodnotím jak kladnou vlastnost práce.

Po nezbytném historickém úvodu, který není nadbytečně rozsáhlý, přistoupila autorka k vlastnímu tématu práce. Na straně 31 až 129 se autorka zabývá právní úpravou institutu bezdůvodného obohacení de lege lata. V části 2.1 až 2.8 práce autorka logicky „vytýká před závorkou“ základní rozbor tématu, nutný k tomu, aby se mohla dále zabývat jednotlivými podstatami, které podle zákona zakládají vztah bezdůvodného obohacení. Uvedené podstaty jsou podrobně rozebrány v podkapitolách 2.8. 1 až 2.8. 6 a na závěr je zařazeno negativní vymezení.

V části 3 práce se autorka dotýká problematiky bezdůvodného obohacení v právních vztazích řízených obchodním zákoníkem, zákonem o rodině a v pracovněprávních vztazích. V části 4 autorka analyzuje právní úpravu v novém občanském zákoníku a v části 5 se zabývá bezdůvodným obohacením v právu EU.

Autorka se velice pečlivě s přehledem dotýká řady sporných a postupně řešených problémů, jakými jsou například otázky vyrovnání bezdůvodného obohacení při odstoupení od smlouvy

či vztahy mezi vlastnickou žalobou a žalobou reivindikační. V každé kapitole věnované jednotlivým druhům bezdůvodného obohacení kapitolu logicky člení na vymezení právní úpravy, otázku aktivní a pasivní legitimace a promlčení práva. Uvedený systém činí práci přehlednou a posiluje její vypovídací schopnost.

Autorka se nevyhýbá problémům, jak tomu ostatně u každé práce být musí, ale problém jen neilustruje, ale pokaždé zastává svůj zdůvodněný názor. Totéž se týká i budoucí právní úpravy, které autorka věnuje rovněž přiměřenou část práce.

Autorka cituje použité prameny uvedené v odkazech i v přehledu použité judikatury a literatury, uvedeném v závěru práce.

Práce je psána velmi dobrým a srozumitelným právním jazykem, svědčícím o praktických dovednostech autorky.

K práci nemám připomínky, hodnotím ji jako vynikající a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze dne 27.2. 2013

JUDr. Tomáš Pohl